

A hónap könyvajánlója

Tatiana de Rosnay: Sarah kulcsa

1942. július 16. Párizs. Javában dűl a második világháború, Franciaország német megszállás alatt, hatalmon a Vichy-kormány, amely önként segédkezett a zsidók életének ellehetetlenítésében, deportálásában. Ezen a napon vette kezdetét a „Tavaszi szél” fedőnevű akció, amely során egy éjszaka alatt több mint 13.000 francia zsidó embernek kellett elhagynia otthonát, és gyülekeznie a Vélodrome d’Hivere-be, a Téli Kerékpárstadionba, ahonnan egyenesen valamelyik haláltáborba vezetett az út.

A regény egyik főhőse Sarah, egy tízéves kislány, aki szintén egyike a több ezer elhurcolt zsidónak. Mielőtt azonban elindulna szüleivel a kijelölt gyülekezőhelyre, kicsöcsét elrejt egy titkos fal mögötti rekeszbe. A búvóhely kulcsát gondosan magával viszi, hogy majd ha este hazatérnek, kiengedhesse a kisfiút a rejtékhelyéről. Sarah nem sejtí, hogy mi vár rá és családjára, csak a testvérét akarja biztonságban tudni.

A másik főszereplőnk Julia, egy félig amerikai, félig francia újságíró. A lap, amelynél dolgozik, azt a feladatot adja neki, hogy a „Razzia” hatvanéves évfordulója kapcsán írjon cikket a szomorú eseményről.

Julia beleássa magát a témába. Ekkor szembesül vele, hogy a francia történelemnek ez egy nagyon homályos foltja. A franciák nem szívesen beszélnek róla. Azért mert nem ismerik a tényeket, vagy talán szégyenkeznek elődeik tettei miatt? Hatvan év telt el, de azoknak a napoknak a történéseit még mindig mély titok övezi.

Az iskolákban nem tanítják, a szemtanúk hallgatnak, a közvélemény pedig a feledés homályába száműzte ezt a borzalmas eseményt. Mert ezt nem a náciak tették a zsidókkal, hanem saját honfitársaik, a francia rendőrség!

Innentől a regény két szálon fut tovább. Megismerhetjük Sarah gondolatait, érzéseit. Egy dolog tartja életben a szörnyűségek közepette, a KULCS. Hogy vissza kell térnie Párizsba, hiszen az öccse várja, és a kulcs az ő biztonságának a záloga...

Julia a kutatásai során egyre több információ birtokába jut, és megdöbben, mikor kiderül, hogy francia férje családjának az élete nagyon is összefonódik Sarah életével, súlyos titkokat rejtegetve.

Julia és Sarah története is összefonódik, felváltva vagyunk jelenben és múltban. Végig követhetjük Sarah sorsát egészen Auschwitzig, és Julia magánéletét is megismerhetjük, amely a cikk írása során óriási változáson megy keresztül. Az addig tökéletesnek hitt életéről kiderül, hogy mégsem az, szembesül vele, hogy hiába él évek óta Franciaországban, még mindig idegenként kezelik.

Kíváncsi voltam, hogy az író ezt a két – látszólat semmiben sem hasonlító – szálat hogy tudja összefonni, miként lesz belőle ilyen megrázó, elgondolkodtató, megható, és egy kicsit sem hatásvadász Holokauszt- történet.

A történet szereplői kitaláltak. A „Tavaszi szél” akció viszont létezett, a Vélodrome d’Hivere kerékpárstadion pár száz méterre állt a Notre Dame-tól, és a razzia valóban megtörtént 1942. július 16-án. Akkor sok-sok Sarah-t hurcoltak el, és küldtek halálba, és talán Julia-k is vannak, akik írtak erről....

Jó olvasást kívánok: Mócsán Krisztina, könyvtáros

